

chiwum. Jeżeli z góry nie można opłaty archiwalnej ściśle oznaczyć, to pobiera się ją narazie w wysokości przypuszczalnej należności. Archiwum wydaje pokwitowanie na pobraną kwotę lub wysyła je na rachunek odbiorcy. Sposób pobierania i księgowania opłat regulują osobne rozporządzenia, oparte na przepisach rachunkowo-kasowych.

§ 11. Jeżeli podanie, podlegające opłacie nadesłano do Archiwum bez uiszczenia opłaty archiwalnej w sposób przewidziany w § 10 lub nadesłano opłatę niedostateczną, to Archiwum, do którego podanie wpłynęło, nie zwraca podania lecz zawiadamia petenta o sumie należnej opłaty. Zawiadomienie do petenta przesyła Archiwum pocztą na rachunek odbiorcy.

Jeżeli za niezwłocznym załatwieniem podania przemawiają względy publiczne, lub wzgląd na poważny interes petenta, to Archiwum sprawę załatwia i wzywa petenta, aby uiszczył opłatę archiwalną; o ile petent wezwaniu temu zadość nie uczyni, opłata będzie ściągana w sposób przymusowy od osób wymienionych w wezwaniu.

Jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała zagranicą, to Archiwum podanie rozpatruje i zawiadamia petenta za pośrednictwem właściwego konsultatu polskiego o wysokości opłat archiwalnych, po których nadesłaniu przystąpi do załatwienia sprawy.

§ 12. Podania właścicieli wszelkich depozytów, złożonych w Archiwach Państwowych, w sprawach wymagających poszukiwań w danym depozycie, od opłaty archiwalnej są wolne. Inne opłaty archiwalne pobiera się od właścicieli depozytów czasowych w rozmiarze normalnym, od właścicieli depozytów wieczystych w rozmiarze ulgowym (50%), o ile układ depozytowy nie postanawia inaczej.

§ 13. Do spraw unormowanych rozporządzeniem niniejszem niema zastosowania ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. № 98, poz. 570).

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r.

Klerownik Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel*

776.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 20 grudnia 1926 r.

o zmianie brzmienia § 3 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 6 listopada 1925 r. o przeniesieniu na okręgowe urzędy ziemskie w Grudziądzu, Katowicach i Poznaniu uprawnień, przysługujących Ministrowi Reform Rolnych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1925 r. o przerachowaniu długów rentowych.

Na mocy § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1925 r. o przerachowaniu długów rentowych (Dz. U. R. P. № 92, poz. 642) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1926 r. o przerachowaniu długów rentowych (Dz. U. R. P. № 40, poz. 248) zarządza się co następuje:

§ 1. § 3 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 6 listopada 1925 r. o przeniesieniu na okręgowe urzędy ziemskie w Grudziądzu, Katowicach i Poznaniu uprawnień, przysługujących Ministrowi Reform Rolnych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1925 r. o przerachowaniu długów rentowych (Dz. U. R. P. № 117, poz. 844) otrzymuje następujące brzmienie:

„Dla uzyskania ulg w płaceniu rat rentowych oraz w celu obniżenia miary przerachowania poszczególnych rat rentowych przewidzianych w §§ 4 i 5 wyżej wymienionego rozporządzenia winny osoby zainteresowane wnieść podanie do okręgowego urzędu ziemskiego najpóźniej w przeddzień płatności odnośnej raty.

W drodze wyjątku, aż do dnia 31 grudnia 1927 r., mogą prezesi okręgowych urzędów ziemskich przyznawać powyższe ulgi również co do zapłaty tych rat, których termin płatności zapadł przed wniesieniem podania”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze województw poznańskiego, pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*